

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

29. 07. 2024 - 04. 08. 2024

motto týdne:

„ Jejich nářek proměním v radost,“ praví Pán..“

PONDĚLÍ 29. 07. památka sv. Marty, Marie a Lazara

Jan 11,19-27; Žl 34 (33), 2-3.4-5.6-7.8-9.10-11 Komentář: **1 Jan 4,7-16**

Pane, dej nám víru Marty, zvláště tehdy, když je nám smutno po ztrátě našich drahých...

ÚTERÝ 30. 07. sv. Petra Chryzologa, biskupa a učitele církve

Mt 13,36-43; Žl 79,8.9.11+13 Komentář: **Jer 14,17-22**

Úzkostné volání s vědomím vlastní ubohosti je předpokladem k tomu, aby se projevila velikost a sláva Boží. Dokážu si připustit vlastní nedostatečnost?

STŘEDA 31. 07. památka sv. Ignáce z Loyoly, kněze

Mt 13,44-46; Žl 59,2-3.4-5a.10-11.17.18 Komentář: **Jer 15,10.16-21**

Jsem s tebou, nabízí Hospodin i mně. Platí to za předpokladu, že sám budu ochoten bojovat.

ČTVRTEK 01. 08. památka sv. Alfonsa z Liguori, biskupa a učitele církve

Mt 13,47-53; Žl 146,2.3-4.5-6 Komentář: **Jer 18,1-6**

Tvůrčí ruku Hospodinovu mohu pozorovat i na svém duchovním vývoji. Kolikrát už musel moji umíněnost zpracovat, rozválet, „přemodelovat“.

PÁTEK 02. 08. Panny Marie Andělské z

Porciunkule

Mt 13,54-58; Žl 69,5.8-10.14 Komentář: **Jer 26,1-9**

Nenávist k Božím pravdám se obrací i na ty, kdo je hlásají. Unesu třeba jen menší protiventství?

SOBOTA 03. 08. blah. Františka Bandrés Sánchez, mučedníka SDB

Mt 14,1-12; Žl 69,15-16.30-31.33-34 Komentář: **Jer 26,11-16.24**

I v době pronásledování měli ti, kdo hlásali pravdu, přirozenou úctu u svých protivníků. Na rozdíl od těch, kteří se přizpůsobili. Kéž se dovedu zastat „proroků“ i přes nepřízeň doby.

18. neděle v mezidobí - Cyklus B - 04. 08. 2024

Nejednou v životě reptáme: „Kdyby to bylo jinak, jak bychom dnes byli bez problémů!“ Ale běžný člověk musí problémy snášet, hledat jejich řešení a nést

mnoho jejich důsledků. Jak to Bůh myslí, když na nás nechává problémy doléhat? Má to nějaký smysl?

1. ČTENÍ

Kniha Exodus vypráví o vyjití Izraele z egyptského otroctví (před rokem 1200 př. Kr.). V předchozí kapitole zazněla vítězná píseň o přechodu Rudého moře. A hned vzápětí Izrael pochybuje. Ale Bůh jejich pochybnost obrátí v požehnání, ba dokonce tak předznamená mnohem větší dar – eucharistii.

Ex 16,2-4.12-15

Celé společenství synů Izraele reptalo na poušti proti Mojžíšovi a Árónovi. Synové Izraele jim řekli: „Kéž bychom zemřeli Hospodinovou rukou v egyptské zemi, když jsme seděli u hrnců masa a jedli chléb dosyta. Vyvedli jste nás na tuto poušť, abyste umožili celé shromáždění hladem!“ Hospodin řekl Mojžíšovi: „Hle, jako déšť vám sešlu chléb z nebe. Lidé vyjdou a každý den si nasbírají dávku na den. Chci je zkoušet, zda půjdou v mém zákoně, nebo ne. Slyšel jsem reptání synů Izraele. Řekni jim toto: Kvečeru budete jíst maso a zrána se nasytíte chlebem. Poznáte, že já jsem Hospodin, váš Bůh.“ Když nastal večer, přilétly křepelky a pokryly celý tábor. Zrána padla rosa na tábor kolem dokola. Pokrývka z rosy se rozplynula, a hle – na povrchu pouště bylo cosi drobného, šupinatého, jemného jako jíní na zemi. Když to synové Izraele viděli, ptali se navzájem: „Co je to?“ – neboť nevěděli, co to je. Mojžíš jim řekl: „To je chléb, který vám Hospodin dává k jídlu.“

ŽALM 78+4bc.23-24.25+54

Autor tohoto žalmu nejen vzpomíná, ale také ukazuje Boží jednání na konkrétních událostech exodu z Egypta. Mimo jiné připomíná i mannu.

Odpověď: Hospodin jim dal nebeský pokrm.

**Co jsme slyšeli a poznali,
co nám otcové vyprávěli,
příštímú pokolení budeme vypravovat
slavné Hospodinovy činy i jeho moc.**

**Poručil mrakům nahoře
a otevřel brány nebes,
seslal na ně déšť many, aby se najedli,
a dal jim nebeský pokrm.**

**Člověk jedl chléb silných,
pokrm jim poslal do sytosti.**

**Přivedl je do své svaté země,
k horám, které získala jeho pravice.**

2. ČTENÍ

Čtvrtá kapitola listu Efezanům je věnovaná životu ve společenství. Pavel zná realitu a nekreslí žádný naivní obraz. Naopak! Snaží se přivést čtenáře, kteří donedávna žili pohanskými mravy, k plnému rozhodnutí pro Boha, a tedy k zřeknutí se pohanských praktik.

Ef 4,17.20-24

Bratři! Říkám vám a zapřísahám vás ve (jménu) Páně: Nežijte už tak, jak žijí pohané! Jejich smýšlení je neplodné. Takhle jste se tomu přece o Kristu neučili! Vy jste přece o něm slyšeli a jako křesťané jste byli poučeni podle pravdy, která je v Ježíšovi, že máte odložit starého člověka s dřívějšími způsoby života, který je chtivý rozkoší a žene se do zkázy. Stále si obnovujte mysl po její duchovní stránce a oblečte člověka nového, který je stvořen podle Božího (vzoru) jako skutečně spravedlivý a svatý.

EVANGELIUM

V šesté kapitole se otevře velké téma „chleba života“. V první části se vypráví o nasycení pěti tisíc. Lidé viděli zázrak a jsou fascinováni. A právě to otevře diskusi, kterou budeme sledovat po několik nedělí. Tématem bude víra a „nová mana“, kterou je sám Kristus.

Jan 6,24-35

Když zástup viděl, že ani Ježíš, ani jeho učedníci (nejsou na břehu), nasedali do člunů, přijeli do Kafarnaa a hledali Ježíše. Když ho našli na druhé straně moře, zeptali se ho: „Mistře, kdy jsi sem přijel?“ Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, pravím vám: Hledáte mě ne proto, že jste viděli znamení, ale že jste se dosyta najedli z těch chlebů. Neusilujte o pokrm, který pomíjí, ale o pokrm, který zůstává k věčnému životu; ten vám dá Syn člověka. Otec, Bůh, ho osvědčil svou pečeti.“ Zeptali se ho: „Co máme dělat, abychom konali skutky Boží?“ Ježíš jim odpověděl: „To je skutek Boží, abyste věřili v toho, koho on poslal.“ Řekli mu: „Jaké tedy ty děláš znamení, abychom (ho) viděli a uvěřili ti? Co konáš? Naši předkové jedli na poušti manu, jak je psáno: `Chléb z nebe jim dal jíst.`, Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, pravím vám: Chléb z nebe vám nedal Mojžíš, ale pravý chléb z nebe vám dává můj Otec; neboť chléb Boží je ten, který sestupuje z nebe a dává život světu.“ Prosili ho tedy: „Pane, dávej nám ten chléb pořád.“ Ježíš jim řekl: „Já jsem chléb života. Kdo přichází ke mně, nebude nikdy hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit.“

K ZAMYŠLENÍ

Ježíš jasně říká, že pokrm k životu nám dá jen on. Ale lidé hledají svoje vlastní skutky, které by jim zaručily takovou plnost. Nezajímají se o Boha, ale o sebe. Ježíš tedy vysvětluje, že žádný člověk nemůže dát život sám sobě. „To je skutek Boží.“ Znamená to, že nemáme nic dělat? Ale máme! Je třeba přijít k Ježíši. A to je někdy nejtěžší úkol celého života. Opustit sebe a přijít ke Kristu. Problémy pomáhají otevřít oči, spásu si v posledku nikdo nezajistí sám.